

บทที่ 1

บทนำ

ភ្នំពេញ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
เป็นกฎหมายการศึกษาของไทยที่เป็นเบื้องต้นกำหนดแนวทางในการจัดการศึกษา มาตรา 4
ให้คำจำกัดความคำว่า การศึกษา และครู ไว้ดังนี้ "การศึกษา" หมายความว่า กระบวนการ
เรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม
การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จริงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้
อันเกิดจาก การจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้ย่าง
ต่อเนื่องตลอดชีวิต และ "ครู" หมายความว่า บุคลากร วิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการ
เรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและ
เอกชน มาตรา 6 กำหนดความผูกพันหมายในการจัดการศึกษา ว่า "การจัดการศึกษาต้องเป็นไป
เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ ศติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม
มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข" และ
มาตรา 7 กำหนดว่า ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝัง จิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง
การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รักภักดี รักษาและ
ส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความ公平 ความเสมอภาค ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็น
มนุษย์ มีความภูมิใจในความเป็นไทย รักภักดี รักษาและส่งเสริมความสงบเรียบร้อย ความสุข ความเจริญ
และความรู้ อันเป็นสำคัญ ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความ
สามารถในการประกอบอาชีพ รักษาพึงตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ฝึกและเรียนรู้ด้วย
ตนเองอย่างต่อเนื่อง มาตรา 30 ได้ข้ามเนินถึงกระบวนการเรียนการสอนว่า "ให้
สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอน
สามารถวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา" และสุดท้าย
ที่กล่าวถึงการวิจัย คือ มาตรา 24 (5) กำหนดว่า "การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษา
และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้ ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัด
บรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจ

เรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิชาการต่างๆ แสดงว่า พระราชบัณฑิตการศึกษาแห่งชาติ ให้ความสำคัญของการวิจัยทางการศึกษาที่จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะการปฏิรูปการเรียนการสอน ประสบความสำเร็จ หลักการบริหารสถานศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นแนวทางในการทำกิจกรรมโดยผู้บริหารและครุในสถานศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นกระบวนการทำงานร่วมกันของคณะบุคคล เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย การเรียนรู้เรื่องการบริหารองค์การจะช่วยให้องค์การสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายของงาน บุคลากร ตลอดจนกลไกการดำเนินงาน ได้อย่างเหมาะสมรวมทั้งหลักการและทฤษฎีการบริหารที่ดี คือ นักบริหารเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์และมีวิสัยทัศน์ เมื่อจากได้ศึกษามาก พิจารณา ได้รู้มาก ได้เห็นมาก ถลายเป็นพหุสูต เข้าใจในหลาย ๆ ด้าน และสามารถนำเอาผลของความเข้าใจมาคิด ไตร่ตรอง วางแผน หาทางป้องกันเอาไว้ก่อน เพื่อรับมือกับปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ไม่ได้รอให้ปัญหาเกิดขึ้นแล้วค่อยตามแก้ไขภายหลัง ดังนั้นนักบริหารที่ดีต้องรู้จักศึกษาหลักและทฤษฎีการบริหาร และนำหลักการวิจัยเพื่อพัฒนา มาใช้อย่างเสมอ (ดำเนินคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 6 - 7) รวมทั้งบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยของครุ ได้แก่ 1) การสร้างบรรยากาศทางวิชาการ ด้วยการกำหนดนโยบายในการวิจัยในชั้นเรียน การประชุมซึ่ง การจัดทำเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อการวิจัย การใช้กระบวนการวิจัย เป็นส่วนหนึ่งในการบริหาร การส่งเสริมหรือพัฒนาวัตถุประสงค์ใหม่ๆ การจัดบรรยายภาคเพื่อการวิจัย การอบรมพัฒนาเกี่ยวกับการวิจัย การจัดระบบในโรงเรียนให้เอื้อต่อการปฏิบัติหน้าที่ของครุ 2) การจัดโครงสร้างของสถานศึกษา ด้วยการจัดโครงสร้างสถานศึกษาให้มีงานพัฒนาการวิจัย การแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน 3) การสนับสนุนด้านทรัพยากร ด้วยการสนับสนุนด้านอาคารสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ และงบประมาณ สำหรับการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนและเผยแพร่ผลงาน 4) การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร ด้วยการส่งเสริมให้ครุมีความรู้ความสามารถ การเป็นวิทยากรหรือครุพี่เลี้ยง การจัดฝึกอบรมสัมมนาแก่ครุในการวิจัยในชั้นเรียน 5) การดำเนินการวิจัยด้วยตนเอง ด้วยการดำเนินงานวิจัยด้วยตนเองและมีส่วนร่วมในการจัดทำการวิจัยของครุ การพัฒนาคุณเองในการจัดทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง และ 6) การให้ข้อมูลและกำลังใจ ด้วยการจัดรางวัล การยกย่องเชิดชู

**การมองเกียรติบัตร การนิเทศเยี่ยมชมผลงาน การพิจารณาความคึกคักของจากการวิจัย
ในชั้นเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 7-9)**

นอกจากนี้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นหลักสูตรที่
จัดทำขึ้นตามการปฏิรูปการศึกษาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
ได้กล่าวถึงการวิจัยไว้ว่า "การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีรูปแบบ
และวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจ ความสนใจ และความต้องการของ
ผู้เรียน โดยให้ครูผู้สอนนำกระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ โดยมี
ขั้นตอนการปฏิบัติ เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหา การวางแผนแก้ปัญหาหรือพัฒนา
การดำเนินการแก้ปัญหาหรือพัฒนา การเก็บรวบรวมข้อมูล การสรุปผลการแก้ปัญหาหรือ
พัฒนาการรายงานผลการเรียนรู้ และการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้" (กระทรวงศึกษาธิการ.
2544 : 34) ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอน
ของตนเอง ซึ่ง บุญนา ปฐนวรชาติ (2544 : 59) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน (Classroom
Action Research) เป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของครูที่ต้องทำความคุ้งกับการจัดการการ
เรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ที่ครูต้องใช้บูรณาการความรู้ ทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติ
ในการคิดค้นวิธีสอน สื่อ หรือนวัตกรรมต่าง ๆ ผ่านกับแนวคิดพื้นฐานของการวิจัยใน
การประยุกต์ใช้เพื่อการวางแผนและพัฒนาคุณภาพผู้เรียน หรือแก้ปัญหาที่พบในการจัด
การเรียนการสอนในชั้นเรียน การวิจัยในชั้นเรียนเป็นทักษะที่ครูต้องฝึกฝนให้เกิดความ
ชำนาญการ อันเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของครูมืออาชีพ ในยุคของการปฏิรูป
การเรียนรู้ ตามนโยบายแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2
พ.ศ. 2545 มาตรา 24 (5) กำหนดให้ครูใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้
ขณะเดียวกันในสภาพการปฏิบัติจริงครูที่จะพัฒนาผู้เรียนโดยใช้การวิจัยจำนวนไม่น้อยที่
ประสบปัญหากับการทำวิจัย ไม่รู้จะเริ่มต้นตรงไหน ไม่รู้จะต้องทำอย่างไร เมื่อเริ่มต้น
ได้แล้วจะทำได้สำเร็จหรือไม่ คำถามเริ่มต้นเหล่านี้ มีจุดเริ่มที่ตัวครูซึ่งจะต้องเป็นผู้เสียสละ
และทุ่มเทความพยายาม รวมถึงความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาผู้เรียนควบคู่กับการพัฒนาตนอย่าง
ต่อเนื่อง ซึ่งจะเกิดผลที่แท้จริง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า การวิจัยจะเป็นวิธีการหนึ่งที่สำคัญที่จะช่วย
ให้การเรียนการสอนของครูมีประสิทธิภาพ ซึ่งการวิจัยที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนหรือ
พัฒนาผู้เรียนนั้น เรียกว่า การวิจัยในชั้นเรียน และเป็นเรื่องที่ผู้บริหารจะต้องพัฒนาครูให้มี
ความรู้ ความสามารถ ในการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครูให้มี
ประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ การวิจัยในชั้นเรียนเป็น

บุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาการเรียนการสอน แต่ยังมีปัญหาและอุปสรรค บางประการที่ไม่สามารถนำการวิจัยในชั้นเรียนเข้ามาใช้ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอย่าง เดิมรูปแบบตามเจตนาของพระราชนูญัติการศึกษาฯ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาใน 6 อำเภอ คือ อำเภอวีปปุ่ม อำเภอธนบุรี อำเภอนาเชือก อำเภอตาล อำเภอบางสีสุราษ และอำเภอพยัคฆ์ภูมิพิสัย จากการสรุปสัมมนาผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาประจำเดือนมีนาคม 2548 พบว่า สถานศึกษาชั่วชั้นที่ 3-4 หรือระดับมัธยมศึกษา จำนวน 27 โรงเรียน โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จัดทำโครงการอบรมครู เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา 2547 และให้ครูแกนนำ สถานศึกษาละ 2 คน ได้ผ่านการอบรมการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำไปขยายผลแก่ครูอื่นใน สถานศึกษา แต่จากการดำเนินงานพบปัญหาในสถานศึกษาชั่วชั้นที่ 3-4 ค่อนข้างมาก คือ ครูมีภาระงานค่อนข้างมาก ขาดความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย ขาดคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ และไม่มีแผนปฏิบัติงานที่ชัดเจนในระดับสถานศึกษา รวมทั้งพ้นความแตกต่าง ระหว่างผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 90 ได้จบใน ระดับบัณฑิตศึกษาและผ่านหลักสูตรอบรมการวิจัยในชั้นเรียนทุกคนจึงมีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยค่อนข้างตื้น ที่แตกต่างกับครูผู้สอนที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาเพียงร้อยละ 10 และ ผ่านการอบรมวิจัยเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนค่อนข้างน้อย ตลอดจนมีปัจจัยเกื้อหนุนในการทำ วิจัยในชั้นเรียนค่อนข้างต่ำ กันระหว่างสถานศึกษาแต่ละขนาด กล่าวคือ สถานศึกษานาดใหญ่มากจะมี ศักยภาพสูงกว่าในสถานศึกษานาดเล็ก เพราะมีบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ การบริหารการจัดการที่มีโครงสร้างชัดเจนและเป็นระบบ มีข้อมูลสารสนเทศที่เป็นปัจจุบันและ ครอบคลุมภาระงานสำหรับการวางแผนพัฒนา ประกอบกับเป็นช่วงรอบต่อการเปลี่ยนแปลง ผู้บริหาร การปรับเปลี่ยนระบบการบริหารมาเป็นแบบนิติบุคคล ทำให้สถานศึกษาที่นี่ ขนาดใหญ่ซึ่งมีพื้นที่หรือทรัพย์สินเพื่อหารายได้ของตนเองและนำมารับน้ำพัฒนางานวิจัยมากกว่า แต่ อุปสรรคของสถานศึกษานาดใหญ่ตั้งอยู่ในตัวอำเภอหรือชนชั้นเมืองที่มีแหล่งมีวัสดุที่ต้องการ รอง ๆ สถานศึกษาค่อนข้างมาก และจำนวนนักเรียนต่อครุค่อนข้างมาก ครูจึงต้องติดตามคุณภาพ นักเรียนเกี่ยวกับความประพฤติและคุณลักษณะนักเรียนประจำชั้นอนุบาล ใกล้ชิด (สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. 2547 : 15) จึงทำให้ปัญหาในชั้นเรียนของนักเรียน

กลุ่มดังกล่าวมีปัญหามากขึ้นและส่งผลกระทบต่อการเรียนของนักเรียนและการวิจัยในชั้นเรียนของครู

จากความสำคัญของงานวิจัยในชั้นเรียน ประกอบกับปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา ที่ผู้วิจัยปฏิบัติงาน พบว่าครูมีปัญหาในการทำการวิจัยในชั้นเรียนทั้งด้านความรู้เกี่ยวกับ การวิจัยขั้นตอนการดำเนินงาน บุคลากรที่เกี่ยวข้องที่ให้คำชี้แจงลื่นไหล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และแหล่งข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการทำวิจัย รวมทั้งผู้วิจัยมีหน้าที่รับผิดชอบ การพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 จึงต้องการทราบปัญหาเกี่ยวกับ การวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับใด มีความแตกต่างระหว่างครูผู้สอนที่มีประสบการณ์สอน ขนาดสถานศึกษาและประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนหรือไม่ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ เป็นแนวทางพัฒนาครูและผู้บริหารจะได้นำไปแก้ไข ปรับปรุง ส่งเสริมการดำเนินงานวิจัย ในชั้นเรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และเป็นข้อสนับสนุนสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการวิจัย ในชั้นเรียนให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาระดับปัญหาในการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษา ที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 โดยภาพรวม และรายค่าน
- เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ปฏิบัติหน้าที่ใน สถานศึกษาที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ที่มีประสบการณ์สอน ขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติหน้าที่ และมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ ต่างกัน ทั้งโดยรวมและรายค่าน

สมมติฐานการวิจัย

- ครูผู้สอนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีความ คิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายค่าน อยู่ในระดับปานกลาง
- ครูผู้สอนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ที่มี ประสบการณ์สอน ขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติหน้าที่และประสบการณ์ในการวิจัยในชั้นเรียน ของครูค่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน ผู้วิจัยได้กรอบแนวคิดการวิจัยในชั้นเรียน ตามแผนปฏิบัติการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 และงานการวิจัย ของนนิยรา ศิริวงศ์ (2546 : 3) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการวิจัย ในชั้นเรียนของครุประตอนศึกษาจังหวัดนครพนม โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

1. ค้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน
2. ค้านการดำเนินงาน
3. ค้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
4. ค้านงบประมาณ
5. ค้านวัสดุอุปกรณ์
6. ค้านแหล่งข้อมูล

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากร คือ ครูผู้สอนในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ปีการศึกษา 2549 ประกอบด้วย ครูผู้สอนจำนวน 981 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตาราง เกรจซี แคร์มอร์แกน (Krejcie and Morgan) แล้ว สุ่มอย่างง่ายตามสัดส่วนของครูที่มีประสบการณ์การสอน ขนาดสถานศึกษาและประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างรวม 276 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 ประสบการณ์การสอนของครู

1) ครูที่มีประสบการณ์สอนตั้งแต่ 12 ปีลงมา

2) ครูที่มีประสบการณ์สอนตั้งแต่ 13-18 ปี

3) ครูที่มีประสบการณ์สอนตั้งแต่ 19 ปี ขึ้นไป

3.1.2 ขนาดของสถานศึกษาที่ครูปฏิบัติการสอน จำแนกเป็น

1) ขนาดกลาง

2) ขนาดใหญ่

3) ขนาดใหญ่พิเศษ

3.1.3 ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

1) เคยทำมาก่อน

2) ไม่เคยทำมาก่อน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาในการวิจัยในชั้นเรียน 6 ด้าน กือ

3.2.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

3.2.2 ด้านการดำเนินงาน

3.2.3 ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

3.2.4 ด้านงบประมาณ

3.2.5 ด้านวัสดุอุปกรณ์

3.2.6 ด้านแหล่งข้อมูล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการที่ให้มาซึ่งความรู้อย่างเป็นระบบ โดยมีครูเป็นผู้วิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด

2. ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรคปัญหารือข้อขัดข้อง ต่าง ๆ ที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนได้ตามที่ตั้งใจมุ่งหมายไว้ ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

2.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ปัญหาในเนื้อหาการวิจัย ในชั้นเรียน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยและการวิจัยในชั้นเรียน การวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน การสร้างสื่อ นวัตกรรม เพื่อใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและการเปียนรายงานการวิจัย

2.2 ด้านการดำเนินงาน หมายถึง อุปสรรคที่เกี่ยวกับ นโยบายการส่งเสริม บุคลากรทางการศึกษาเข้าร่วมอบรม สัมมนา การวิจัยในชั้นเรียนและการนำผลวิจัยในชั้นเรียน มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

2.3 ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง หมายถึง การไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร สถานศึกษาหรือเพื่อนร่วมงานในโรงเรียน หรือผู้เชี่ยวชาญ

2.4 ด้านงบประมาณ หมายถึง ความจำกัดด้านทุนในการทำวิจัยทั้งทุนส่วนตัว ทุนสนับสนุนจากสถานศึกษา ทุนจากหน่วยงานต้นสังกัดและจากแหล่งทุนอื่น ๆ

2.5 ด้านวัสดุอุปกรณ์ หมายถึง อุปสรรคในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เพื่ออำนวย ความสะดวกในการทำวิจัยจากสถานศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อื่น ๆ

2.6 ด้านแหล่งข้อมูล หมายถึง ความขาดแคลนแหล่งข้อมูลเพื่อศึกษาค้นคว้า การทำวิจัยทั้งแหล่งข้อมูลในสถานศึกษา แหล่งข้อมูลในท้องถิ่นและแหล่งข้อมูลจาก หน่วยงานต้นสังกัดและแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

3. แนวทางการแก้ปัญหาในชั้นเรียน หมายถึง วิธีการหรือกระบวนการจัด ปัญหา อุปสรรคหรือข้อข้อซึ่งที่เกิดจากการทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้สามารถดำเนินการวิจัยใน ชั้นเรียนได้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

4. สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3 - 4 ปีการศึกษา 2548 หรือการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 หมายถึง หน่วยงานที่ รับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดมหาสารคาม ใน 6 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอวัวปีปุ่น อำเภอปรนีอ อำเภอนาเชือก อำเภอนาคูน อำเภอบางสีสุราษ และอำเภอ พยัคฆภูมิพิสัย

6. ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครูที่ทำหน้าที่เป็นผู้สอนหรือผู้ปฏิบัติงานพิเศษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3-4 ตามมาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 ของกระทรวงศึกษาธิการ

7. ประสบการณ์การสอน หมายถึง จำนวนเวลาที่ครูเริ่มปฏิบัติราชการจนถึงปัจจุบันที่ทำหน้าที่ปฏิบัติเป็นครูผู้สอน ครูที่มีประสบการณ์สอนตั้งแต่ 12 ปีลงมา ครูที่มีประสบการณ์สอนตั้งแต่ 13-18 ปี และครูที่มีประสบการณ์สอนตั้งแต่ 19 ปี ขึ้นไป

8. ขนาดสถานศึกษา หมายถึง ขนาดของโรงเรียนที่กำหนดขนาดโดยอาศัยจำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์ โดยสำนักงานนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548 : 31) ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

8.1 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,501 คน ขึ้นไป

8.2 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 601-1500 คน

8.3 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 121-600 คน

9. ประสบการณ์ในการทำวิจัย หมายถึง ข้าราชการครูที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนหรือไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน เพื่อเป็นข้อเสนอแนะ สำหรับครูผู้สอนในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3 - 4 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

2. เพื่อเป็นข้อเสนอแนะแก่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในการกำหนดนโยบายการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการปฏิรูปการศึกษาของชาติต่อไป